

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței judecătorești Comrat din 23 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 februarie 2015, declarat de inculpatul

Mihailov Gheorghii Fiodor, născut la 07 aprilie 1987, originar și locuitor al s. Congaz, str. Miciurin 44, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2005, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare, începînd din 09 iunie 2005;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 24 iulie 2012 – 23 noiembrie 2013,
în instanța de apel: 08 septembrie 2014 – 03 februarie 2015,
în instanța de recurs 22 mai – 24 iunie 2015;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorești Comrat din 23 noiembrie 2013, Mihailov Gheorghii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1), 82 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd din 23 noiembrie 2013.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Mihna Petru prejudiciul material de 1800 lei și prejudiciul moral de 5000 lei, și în beneficiul lui Frangu Maria prejudiciul moral de 3000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 iunie 2012, în jurul orelor 22:30, Mihailov Gheorghii, aflîndu-se în preajma casei nr. 44, str. Miciurin, s. Congaz, a încălcat grosolan ordinea publică, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate și

aplicînd violență asupra lucrătorilor serviciului de ambulanță, care au venit pentru acordarea asistenței medicale concubinei sale Rachilova S., manifestată prin îmbrînciri și apucări de mîină a felcerului Frangu Maria, cauzîndu-i echimoze în regiunea membrelor superioare, excoriații pe suprafața din spate a umărului drept, calificate ca leziuni corporale neînsemnate. De asemenea a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv în cap, șoferului ambulanței Mihna Petru, pricinuindu-i traumă cerebrală acută, comoție cerebrală, echimoze și excoriații în regiunea feței, în regiunea temporală pe stînga, pe toată suprafața articulației stîngi a umărului, care în cumul au dus la dereglări de scurtă durată a sănătății, calificate ca leziuni corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că s-a apărat.

Totodată, vina inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Mihna Petru a declarat că, fiind șofer al ambulanței, împreună cu felcerul Frangu Maria, în baza chemării, s-au deplasat la fața locului. Aici a fost bătut de inculpatul care era violent și înjura, fiindu-i pricinuite multiple vătămări corporale.

Partea vătămată Frangu Maria a relevat că, fiind felcer, împreună cu șoferul ambulanței Mihna P., în baza chemării, s-au deplasat la fața locului. Inculpatul a declarat că întîmplător și-a bătut soția. Ea a spus că trebuie de chemat poliția, iar inculpatul a devenit agresiv, a început să strige, l-a bătut pe șoferul Mihna P. care era la pămînt și plin de sînge.

Martorul Panaitov Ilia a indicat că după ce a venit poliția, inculpatul la fel se comporta agresiv, era beat și vorbea cu cuvinte necenzurate.

Martorii Gagauz Dmitrii și Lebedev Serghei au declarat că sunt polițiști, au venit pe str. Miciurin 44, unde au văzut că inculpatul era beat, încerca să deschidă ușa ambulanței, vorbea cu cuvinte necenzurate, iar Mihna P. era însîngerat.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2012, în gospodăria lui Rachilova S., lîngă poartă au fost depistate pete de culoare brună, asemănătoare cu pete de sînge.

Reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr. 111, la partea vătămată Mihna P. au fost depistate multiple leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 110, la partea vătămată Frangu M. au fost depistate multiple leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Instanța a respins versiunea apărării că în acțiunile inculpatului nu există componentă de infracțiune, deoarece probele administrate dovedesc contrariul. Fapta avînd loc în stradă, lîngă ambulanță. Poziția inculpatului este o modalitate de apărare, cu scopul de a scăpa de răspundere.

De asemenea, instanța a apreciat drept irelevante și declarațiile martorului Rachilova Svetlana, care, fiind concubina inculpatului, are scopul să-i ușureze situația.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul este caracterizat negativ, are antecedente penale, a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

3. Avocatul Constantin Arabadji a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Frangu M., a avut loc un conflict cu inculpatul, ceea ce exclude încadrarea acțiunilor ultimului ca huliganism, deoarece el nu a avut intenția de a încălca ordinea publică.

Mai mult, conflictul a avut loc în gospodăria inculpatului, și nu lângă casă, ce denotă că fapta nu a avut loc în public. Instanța nu a luat în considerație că martorul Gagauz D. este soțul părții vătămate Frangu M., iar celălalt martor este subalternul lui, respectiv declarațiile acestora nu pot fi obiective.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 februarie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că starea de fapt și de drept constatată de instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, fiind corect relatate în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciind la justa valoare probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Deși, inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este pe deplin dovedită prin ansamblul de probe administrate la cauza penală, care au fost minuțios verificate de instanța de fond, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2012, cu tabelul fotografic anexat, raportul de constatare medico-legală nr. 90 din 19.06.2012, că la Frangu M. au fost depistate leziunile corporale neînsemnate, raportul de constatare medico-legală nr. 91 din 19.06.2012, că la Mihna P. au fost depistate leziunile corporale ușoare, raportul de expertiză medico-legală nr. 68 D din 18.06.2012, că lui Frangu M. i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate, raportul de expertiză medico-legală nr. 69 D din 18.06.2012, că lui Mihna P. i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare, procesele-verbale de audiere a părților vătămate Mihna P. și Frangu M., bonurile fiscale ce confirmă suma prejudiciului cauzat lui Mihna P., procesul-verbal de audiere a părții vătămate Frangu M. din 19.06.2012, procesele-verbale de audiere a martorilor Panaitov I., Lebedev S. și Gagauz D., procesul-verbal de confruntare, dintre partea vătămată Frangu M. și martorul Rachilov S. din 09.07.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 111 din 28.08.2013, că lui Mihna P. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, raportul de expertiză medico-legală nr. 110 din 28.08.2013, că lui Frangu M. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, acțiunile civile ale părților vătămate.

Probele enumerate dovedesc cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta imputată, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu constituie un temei pentru achitarea lui, iar versiunea înaintată de inculpat fiind una de apărare și are drept scop eschivarea de la răspundere penală.

Cert s-a stabilit că acțiunile inculpatului au fost săvârșite într-un loc public, în stradă, au fost însoțite de o încălcare grosolană a ordinii publice, cu o vădită lipsă de respect față de societate, manifestate prin aplicarea violenței asupra persoanelor, și aceste acțiuni corect au fost calificate drept huliganism.

Argumentele inculpatului că incidentul s-a desfășurat în interiorul domiciliului, că partea vătămată Mihna P. a inițiat conflictul și primul i-a aplicat lovitura, nu are suport probatoriu, or materialele cauzei atestă contrariul.

La aplicarea pedepsei, instanța de fond corect ținând seama de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, este caracterizat negativ, de lipsa circumstanțelor atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, just concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia sunt imposibile fără privarea ultimului de libertate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea achitării lui.

Recurentul a invocat că partea vătămată Mihna P. primul l-a lovit și el s-a apărat, iar partea vătămată Frangu M. l-a provocat intenționat și l-a amenințat.

Martorul Gagauz D. este soțul lui Frangu M., și ei s-au înțeles să dea depoziții împotriva lui. Instanța nu a ținut cont de declarațiile concubinei Rachilova S.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din

oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu referire la argumnetele recurentului de nerecunoaștere a vinovăției, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părților vătămate, martorilor Panaitov I., Lebedeva S. și Gagauz D., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2012, cu tabelul fotografic anexat, raportul de constatare medico-legală nr. 90 din 19.06.2012, raportul de constatare medico-legală nr. 91 din 19.06.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 68 D din 18.06.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 69 D din 18.06.2012, bonurile fiscale, ce confirmă suma prejudiciului cauzat lui Mihna P., procesul-verbal de confruntare, dintre partea vătămată Frangu M. și martorul Rachilov S. din 09.07.2012, acțiunile civile ale părților vătămate, raportul de expertiză medico-legală nr. 111 din 28.08.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 110 din 28.08.2013, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele corect au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 82 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, care nici nu conțin referire la concrete erori de drept și clar definite, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mihailov Gheorghii Fiodor, împotriva sentinței judecătorești Comrat din 23 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 februarie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco